

## Stele si meduze

M Horlaci

---

Pictăm un suflet gol pentru-o statuie vie,  
Amestecăm pământ în formele deșarte,  
Un papagal, maimuță, ori mortul ce învie,  
Se pierde în cimitirul cuvintelor, departe.

Pictăm cu nostalgie o lacrimă-n cădere,  
Capelele sixtine le văd numai în scris,  
Doar vântului din codru, o inimă îi cere  
O zi în care gândul să moară într-un vis.

Cunoaștem o plăcere și-un mâine ne dorim,  
Un strop de poezie pe drumul fermecat,  
Spre masa de lumină noi raiul îl cerșim,  
Dar pașii ne îndreaptă spre iadul blestemat.

Ne plângem azi trecutul atât de furibund  
Prin cărțile mângiate cu strofele rebele,  
Dar încă este viață, și încă se ascund  
Prea multe peisaje pictate cu durere.

Afară un cuvânt respiră iar a toamnă,  
Fragmente și idei, sunt toate numai frunze,  
Copilului, în ploaie, trecutul îi răstoarnă  
Atâția saci în care sunt stele și meduze.